

מסורת הש"ס

(א) ג'י הרא"ש צנא מיינע
רנא מר"נ, (ב) [לעיל ט.
וש"נ], א [לקמן סד:],
(ד) [לעיל ט.] לקמן לט.,
(ה) [לקמן עא. סוטה כ:],
(ו) [לקמן כב. מא: סו. עא:],
האי ליטנא אייבא דלמרי
אינו מלשון רש"י אכל הוא
שמשט ומשפחא התלמוד ו"ה
בגמרא ישנה, רש"י, (ח) [כ:
מזרע סי' פט:], (ט) [דף יב:].

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה חוששת וכו'
טירות דמוסתה ואילך:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה אלמא ב' אפי' או וסתות דרבנן וכו'. עי' לגיל ט ע"א מדר"ה הא וכו' להוכיח דאין מסוגיא דרבנן והוינו ללשנא כחזר דרב קצר וסתות דרבנן ואפי' ס"ל כדנראה טמאה חוששת לקטמה וא"כ מה הקצר דלמא ללשנא קראן ס"ל דלא היה וסתות דרבנן לא מוממאין למפרע לחזו לקטמה ובהא פליגי קצין ב' לישני וכו' דל"ל לתירוץ פליגי צאח וסתות דרבנן סא מחולקות למנהיגי:

הגהות מהר"ב

רנשבורג

א תוס' ד"ה ורב נחמן בר יוחנן וכו' ופסקי ים צבור. נ"ב ע"י מעדני י"ע ב"פ ק"י א' דב"ה וקו"ל להלכתא וכו':

ב ד"ה ב"ש אומרים זריכה וכו' בהג' בדיקה בכל שמשים אצל לפי רשבי"ם כ"ל':

ג בא"ד בהג"ה אצל לז"ה קיימא וכו' כ"ל':

מוסף רש"י

[illegible]

תום' הרא"ש

חוששת לוֹסֶתָּהּ וְחוֹשֶׁתָּהּ
לְיִרְאָתָהּ: אֲנִי אֶקְדִּילִי כִּי
נִסֵּאת דָּל אֶשֶׁה שִׁישׁ לֶה
וְסֹת דְּרַל שְׁעָתָה אֶדְאֶסְקִין
לְעִיל דְּשֶׁלֹּא בִשְׁעַת סֹתָהּ
לְהוֹ. וְעוֹלִי לְדַלְעִין
שְׁתָּהּ מְקוֹלְקֶלֶת לִמְנִיָּה
יִרְאָה: אֲנִי **אֶלֶמָּה** וְסוֹתוֹת
דְּרִבְבִּין. אֶדְאֶסֶל לְהוֹת אֶל
לְעִיל דּוֹסֶתוֹת דְּאוֹרִייתָא לֹא
קִשְׁמֵהּ דִּהֲכֵּה מִשְׁמֵה דְּרִב
אֶקְדֵּר וְאֶלֶבֶד דְּרִב מִסִּין
בְּסִמְכִין שְׁחֵי לִשְׁנוֹת: **וְרִב**
נִתְחַנֵּן בְּרִב צִרְצֻחַ מִסִּבּוֹת
גְּוִיחֵיהּ אֶמְפִּלְגִּי. כּוֹתִיָּה
קִיִּיל דְּהוּא בְּתָרָה וְהִלְכָתָּה
כִּרְבֵּה בְּאִסּוּרִי כְּדִאֲמָה
בְּכִרְבוֹתוֹת פֶּרֶשׁ שִׁי כְּבוֹר

כלל היד פרק שני נדה

רבינו נפג. הלכך ספק וספק הוא דדלמא מעיקרא לאו נפל הוא: וודאי גריהו. הלכך ודאי וודאי הוא: וספוס דאורייתא או דרבנן. הא דקיימא לן דצעי צדיקה בשעת וסתא דאורייתא היא דאס לא צדיקה טמאה ואפילו צדיקה אחר זמן ומאסתא טהורה דאורח צומנו

צא ודס חוּזי ופנל לקרקע או דרבנן
 הוא דלִאֲרַכְוֵהּ וּאֵס לֹא בְדָקָה טְהוּרָה:
 וּלְבָסוֹף **רַחֵם**. בְּצִדִּיקָה רִאשׁוֹנָה
 שֶׁבְּדָקָה עֲמָמָה לְאַחַר זְמַן וּמִלְּאֲתָהּ
 חוּשֶׁשׁ וּחוּשֶׁשׁ לִנְסֵמָה וּחוּשֶׁשׁ
 לִרְאִיִּיתָהּ. אֵס זְמַן וּסְמָה קוֹדֵם מַעַת
 לַעֲמֵת שֶׁל רִאֲיִיתָהּ מִטְּמֵאִין טְהוּרֹת
 (6) דּוֹסְתָה וְאִילֵּן דְּלִמָּא בּוֹמְנוּ צֹא וּאֵס
 מַעַת לַעֲמֵת שֶׁל רִאֲיִיתָה קוֹדֵם לִנְסֵמָה
 דְּלֹא שְׁתָּמָה מִשַּׁעַת וּסְמָה עַד רִאֲיִיתָהּ
 מַעַת לַעֲמֵת אֲזִילֵּן בְּתַר רִאֲיִיָּה וּטְמֵאָה
 מַעַת לַעֲמֵת. וּקִס"ד דִּ"ה נְמִי אֵס בְּדָקָה
 וּמִלְּאֲתָהּ טְהוּרָה דְּחוּשֶׁשׁ לִנְסֵמָה וְהֵא
 דְּקִקְטָה רִלְתָּהּ מִשּׁוּם דְּבִעֵי לְמִימַר
 דְּבִינָן דְּבִינָן לִרְאִיִּיתָהּ: **טַעמָא דְּרַחֵם**.
 דְּבִינָן דְּבִינָן דְּבִינָן לִרְאִיִּיתָהּ טְמֵאָה
 אֵס בְּדָקָה נְמִי בְּשַׁעַת וּסְמָה הוּא
 מִשְׁכַּח: **ד"ט**. אִפִּי רַב מוֹדֵה דּוֹסְתוֹת
 דְּאוֹרִיִּיתָהּ וְהֵא דְּקִאֲמַר דְּבִנְנֵאֲתָהּ
 טְהוּרָה טְהוּרָה כְּשֶׁבְּדָקָה בְּשִׁיעוּר וּסְמָה
 שֶׁל וּסְמָה דּוֹדֵאִי אִי הוּא דֵּס הוּא מִשְׁכַּח
 וּשְׁמוּאֵל סָבַר אִפִּי הֵכִי טְמֵאָה דְּלוֹרַח
 בּוֹמְנוּ צֹא הוֹאִיל וְלֹא בְּדָקָה שְׁשַׁעַת וּסְמָה
 מִמֶּשׁ: וְכֹאן שֶׁלֹּא בְּדָקָה עֲמָמָה כּו'.

הא דקאמערנע לעיל וסתות דאורייתא
וטמאה אפילו לרצ בשלל דקה ענמה
בשיעור וסת וחכ"כ דקה ונאלתה
טהורה טמאה ו"אכא דלמרי דמר
אמר חדא ומר אמר חדא ולא פליגי:
טמאה נדה. אם הגיע וסתה ולא דקה.
קטבר וסתות דאורייתא **שפדק.** לאחר
וסתה מנאלתה טמאה טמאה משעת
וסתה טהורה טהורה: **אף אין נמי**
טנינא. דלרבי מאיר וסתות דאורייתא:
במחצא. מחמת פחד ליסטיין וכולשת:
הרואה דם מחמת מכה. שיש לה
בנעמיה: **אפי' ביום ימי נדה.** כלומר
בימים שהיא למודה לראות דהיינו שעת
עונתה ולא שעת וסתה: **טהורה.**
דפתלין במה שפאסו מקום: **אם יש**
לה וספ חושש ונאלתה. כלומר כאשר יש
לה וסת קצוב מודינא לך שאף על פי
שעברה עונתה תולה במכה אבל אם יש
לה וסת קצוב ורלתה ביום וסתה אפי'
מחמת מכה חיישינן שמא טיפת נדה
מעורבה בו: **מקומו טמא.** וכל דם
הבא דרך שם ואפילו אינו דם נדה הוי
אב הטמאה לטמא אדם טומאת ערב
ואם נגעה בטהרות טמאים. וקאמר ליה
רבי כו' ולהקל על דבריו בא ויהי אם
יש לה וסת כלומר אם אתה אומר
לעומאה מפני וסתה חוששת לוסתה
כלומר יש לך לטמאה טומאת שבעה
והואיל ואינן חושש לך שהרי אתה אומר
טהורה **ביתני' שני עדים.** חדשים על כל תשמיש אחד
לפניו ואחד לאחריו ולמחר תעיין בהם: **או שמש לאור הנה.**
ותבדוק לאחר תשמיש עד שקנהה בו: **דיה בשני עדים כל הנילה.**
אחד לפני תשמיש ראשון ואחד לאחר תשמיש אחרון. ואע"ג דמשמשת
ולא ידעה אי חזאי ביני וביני בין לבית שמאי בין לבית הלל לא
איכפת לן דלא להורנו לנדון אלף לקומר טהרות:

גמ'

תשמיש בודקות מיהו הא "ל בודקות בתשמיש אחר שציליה שניה ושות
בשחר כהיה עומדת א"כ אינה בודקת סמוך לתשמיש לידע אם בועל בנד
שניה היה לו לומר צביאה אחרונה כיון דלצ"ה אינה בודקת עד לאחר תש
היה לו לצ"ש נמי למינקט נימוק כיון דקאי על דם שברחם ולא על

וְהוֹשִׁיעַת לְרֵאשִׁיתָהּ. פ' דוסא דלשה ש' מודה דמטמא למפרע ועודו אלמא: ולמניינה: וסתות

ת לוסתה וחוששת
ות דאורייתא איכא
דראתה הא לא ראתה
ת דרבנן איתמר אשה
עת וסתה ולא בדקה
בדקה ומצאת טמאה
ושמאול אמר אפילו
טמאה מפני^א שאורח
מות קמיפלגי דמ"ס
אמר ר' זירא דב"ע
בדקה עצמה כשיעור
ומה כשיעור וסת ר"נ
ופ"הו קמיפלגי דמ"ס
בר וסתות דרבנן אמר
עזר אומר טמאה נדה
ק והני תנאי כי הני
אומר טמאה נדה
י אף אנן נמי תנינא
היתה במחבא והגיע
ה טהורה^ב שחררה
מא דאיכא חרדה הא
מא וסתות דאורייתא
נמי פליגי דתניא
כה אפילו בתוך ימי
ג רבי אומר אם יש
תה מאי לאו כהא
תות דאורייתא ומר
מר רבינא לא דב"ע
במקור מקומו טמא
שה טהורה ודם טמא
י ליה רבי אי חיישת
ויאי לא חיישת לוסת
מתני' בית שמאי
ים על כל תשמיש
אור הנר בית הלל
עדים כל הלילה:
גמ'

גמ'

לְאַחַר תִּשְׁמִיעַ וּמִנִּיעַ עַד הַ
לִפְנֵי תִשְׁמִיעַ רִאשׁוֹן וְאַחַד לֵאמֹר
לֹא בָעוּ חֲדָשִׁים אֲלֵא כְּנוֹסִים
וְעוֹד קָשָׁה מֵה שְׁפִירָה לְבִיָּה
מִזְרָרִי לְדוֹק בְּכָל תִּשְׁמִיעַ לְעֵינַי
אֲמַר דְּאִין כְּנוֹעוֹת עַד שְׂבוֹרָה
בָּעוּ לִפְנֵי תִשְׁמִיעַ זֶה בְּדוֹקוֹת
לִפְנֵי תִשְׁמִיעַ אַחֵר מִשְׁמַע דְּ

פז.

עין משפט
נר מצוה

ג ד א ב מיי פ"ג מהל' משכנ ומושב ה' ה' ופ"ח מהל' אסורי ביאה ה' ג ועי' כז"מ וטו"ש י"ד ס' קושט סעיף ט'
ג ה ז ט ט"ז סעיף ח:
ג ד אסורי ביאה ה' א סגד לאון ק"ט טו"ש י"ד ס' קפו סעיף ו וסעף ו וסעף ה':
ג ה מ מ"ש סעיף ה' ופ"ג מהלכות משכנ ומושב ה' הלכה ט':
ג ד א מיי פ"ד מהלכות אסורי ביאה ה' א סגד טו"ש י"ד ס' קפו סעיף ו וסעף ה':

תום' הרא"ש (המשך)

הלכן כותה קי"ל דושתן
 דרבנן וכו' ספר ר' יוחנן
 לעיל וכו' כסר פ' בשאלות
 דרב אחאי ור"ח.
 דקדילי ר' יהושע גלבר ר'
 אליהו כסר המכיל גלבר
 פ' מאד אצ"י דפליגי
 לקמן דרשב"א ור' קלייג
 הלכה כחשביא וכו' פ' מילי
 מא חורבין בתוך ברייתא.
 בורה דא חזיק ריבנא דנא
 דהוה למיבד ר' יוחנן וטעות
 דרבנן ואלא קי"ל כמתינ'
 דהוה במבא. ואצ"י
 קתני רישא הגיע שעת
 דהוה ולא נמנה וכו' טעות
 אמר' לקמן פ' טהרות
 כחזק ר"מ אלא וכלהו לא
 פלוגי באשתי אשתי וכלהו
 לא אדק בשעת וטעות
 ואח"כ בדרק דמסא
 טהרה דטהרה דא: **מא**
 לאו כסר פ' מילי ר' יוחנן
 סא טהרות דאורייתא וכו'
 רבא וטעות דרבנן הלכן
 חזק כהוה דמסכת כסר
 בא. **ממ** אר"י אש של
 דמיס טהרה אר"י וטהרין
 וכו' שביביל אש כסר
 דמי דהקדק: **צע** בעל
 מקום סמא קא מימלא
 ליהוידיה דמלא

לקמן בירוש תיחזק דם טמא
דאזי חזק מוקד ואז
לדמותו לטומאת אית
התרים דמאז חזק
לשם סמיני דתע הדאזי
נאמא אע"ז הדאזש דמוק
טוריה: זאמרי
צריכה בני צדיים. פי שניהם
אזחא תמישי אחר לו
לאחר כל כותה דמנא
לעל דרך בנות ישראל
לשם שני צדיים ופגילי
ביש וכן בחגי שני צדיים
שם סביר חזק לעיני חזק
בכל תמישי ותמישי
ובי סביר ידקו חזק בכל
תמישי ותמישי ואז חזק
לדאזחזת וזא חזק
דעלמי תמישי אל
באזי חזק ורבי שמשון
פי לביה אחר לפני תמישי
אוקסר לפני תמישי
אחרון. וחדש חזק פי היא
דנאמא כחמית תמישי
לכליל אלא בקומה
בשחרית תבדוק נאמן בדיקה
אחרת תמישי אל
ואתחמית תמישי וליכא
לאקשיי רבינו
שמשון: לפי (דך) אחר
דך צנוותה להצריך
דרשים כחל פסע דאז חזק
ביש דאי משפשת לאור
הזר אינה צריכה דעל
חזשים:

(א) [כנ' ז"ל רש"י]

והחוששת לראייתה. פרש"י לענין מעט לעת חצי"ג דקי"ל כרצי
דוסף דלשק שיש לה וסא דיה עשתה שלא בשעת וסא
מזודה דמטמא לתפרע ועוד ו"ל דהכא מיירי לענין שסתא מקוקלת
למניינה: **אלמא** וסתות דאורייתא. השתא סבר הא נקט ראתה
לשמועין דחושת לראייתה ולא
חשצין לה כאלו ודאי ראתה מומן
הוסא וס"ה דכי לא ראתה מוששת ואס
תאמר היאך רואה להוכיח דוסמות
דאורייתא והלא ס"פ"י אי וסמות דרבנן
כיון דראתה עכשיו טמאה גם מומן
הוסא מספק ו"ל הני מילי לטהרות
אכל מקוקלת למניינה לא הוי: **אלמא**
וסמות דרבנן, וא"ס דלעיל
(דף טו.) אמר רב הונא לא

שנו אללל שלל הגיע שעת וסמח כר
אלללל וסמח דלוריימל וייל דהכ
קלמל משמיל דרז וליל לל ס"לוליל
דרז ליכל לקמן ז' לשונות לי נמי לעיל
למי ללישנל קמל דהלל: ור"ב נחמן
בר יצחק אמר בוסתות נופיחו פריי.
נרלל דהללל דקוסות דרזנן דלל דל
נחמן בר יצחק דהול בטרלל לי ליל
דלרז וסמח דרזנן אופ"ש יל כזור
(בסורות דף מט:). פסיק כרז בליסורי
ועוד דקיימל לן כר' יהושע דבסמון
לגבי רבי אליעזר וכחמיל לגבי
ר' מליר ווע"א דלמן דפ' צנות כומיל
(לקמן דף לו:). בריסל דילתל במוחל
הגיע שעת וסמח ולל דקלל טמלל
מ"מ נרלל דהללל היל וסמח דרזנן
דפריסיל ועוד דליכל דמוקי לל
צפרק צנות כומיל (סס) כרזי מליר
וכן פסק בשלללות דרז לחלילי ור"ח
הילכך ללל שיש לל וסמח ולל דקלל
צנות וסמח ולח"ל דקלל ומללל
טוהלל לרילל צללל ומיחל נרלל
לכמללל לרילל לצדוק צשעל סומל:
ומ"ל פבר וסמות דרזנן. נרלל

מא וסתות דאורייתא
נמי פליגי דתניא
בה אפילו בתוך ימי
ג' רבי אומר אם יש
תה מאי לאו בהא
תות דאורייתא ומר
מר רבינא לא דב"ע
במקור מקומו טמא
שה טהורה ודם טמא
ליה רבי אי חיישת
ואי לא חיישת לוסת
מתני' בית שמאי
ים על כל תשמיש
לאור הנר בית הלל
עדים כל הלילה:
גמ'

ללאחר תשמיש ומנוגע עד הבקר ובה"א דיה צב" עדים כל הלילה אחד תשמיש אחרון* וקשה דלפני תשמיש יאמר דלפני תשמיש או תשמיש לאחר הנד אם רוצה להקל בזה ואפילו תשמיש לאחר הנד יצריכה צ"ס בדקיה כדאמרינן תמידין אצל פירוש הגר"א פירושיו ור"א ש"ס תשמיש לאחר הנד ר"י שבודקות מיד מתמחה אם היה סד טיפת חזל הרי"ה רואה אפי' עד עין ירושלים ר"י קיימא שפיר דאם שבע הרי"ה נאכל לעולם קיימא דאם שצחק הפס' דלשנא צחק הפס' הרי"ה משמע ג"י

שה מה יודעת מתי שימש באחרונה שבדוק אחריו ואם הייתה בזדקת
למנוח בזעלה ו' ועוד קשה דקאמר ז"ש שמה מחפנה שכבת וזע צ"ה
שם אחריו ועוד דכ"ה נקט גימור וז"ש נקט לישנא אחרניא שמה מחפנה
דס שעל העד דהא בית הלל לא מלכדי צדיקה אחר תשמיש ראשון
ועוד